

NGB artikel 14:

VAN DE SCHEPPING EN VAL DES MENSEN EN ZIJN ONVERMOGEN TOT HET WARE GOED

of: DE SCHEPPING VAN DE MENS; DE VAL EN ZIJN GEVOLGEN.

Wij geloven dat God den mens geschapen heeft van het stof der aarde, en heeft hem gemaakt en geformeerd naar Zijn beeld en gelijkenis, goed, rechtvaardig en heilig; kunnende met zijn wil in alles overeenkomen met den wil Gods. Maar als hij in eer was, zo heeft hij het niet verstaan, noch zijn uitnemendheid erkend; maar heeft zichzelf willens der zonde onderworpen, en overzulks den dood en vervloeking, het oor biedende aan het woord des duivels. Want het gebod des levens, dat hij ontvangen had, heeft hij overtreden, en heeft zich van God, Die zijn ware Leven was, door de zonde afgescheiden; hebbende zijn gehele natuur verdorven; waardoor hij zich schuldig gemaakt heeft des lichamelijken en geestelijken doods. En in al zijn wegen goddeloos, verkeerd en verdorven geworden zijnde, heeft hij verloren al zijn uitnemende gaven, die hij van God ontvangen had, en heeft niet anders overig behouden dan kleine overblijfselen daarvan, dewelke genoegzaam zijn om den mens alle onschuld te benemen; overmits al het licht dat in ons is, in duisternis veranderd is, gelijk de Schrift ons leert, zeggende: Het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft Hetzelve niet begrepen ; alwaar de heilige Johannes de mensen duisternis noemt.

Daarom verwerpen wij al wat men hiertegen leert van den vrijen wil des mensen, aangezien de mens niet dan een slaaf der zonde is, en geen ding kan aannemen, zo het hem uit den hemel niet gegeven is. Want wie is er die zich beroemen zal iets goeds te kunnen doen als uit zichzelf, daar toch Christus zegt: Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke? Wie zal met zijn wil voorkomen, die daar verstaat dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God? Wie zal van zijn wetenschap spreken, ziende dat de natuurlijke mens niet begrijpt de dingen die des Geestes Gods zijn? Kortelijk, wie zal enige gedachte voorstellen, dewijl hij verstaat dat wij niet bekwaam zijn van onszelven iets te denken als uit onszelven, maar dat onze bekwaamheid uit God is? En daarom, hetgeen de apostel zegt, behoort met recht vast en zeker gehouden te worden, dat God in ons werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen. Want er is noch verstand, noch wil, den verstande en wille Gods gelijkvormig, of Christus heeft ze in den mens gewrocht; hetwelk Hij ons leert, zeggende: Zonder Mij kunt gij niets doen.

22 Vragen en antwoorden bij dit artikel:

1. WAAROVER GAAT DIT ARTIKEL?

Dit artikel spreekt over de schepping en de val van de mens. Vooral wordt gesproken over de val van de mens.

2. HOE HEEFT GOD DE MENS GESCHAPEN?

Wij geloven dat God de mens geschapen heeft uit het stof der aarde en hem gemaakt en gevormd heeft naar Zijn beeld en gelijkenis.

3. WAAR LEES JE DAT IN DE SCHRIFT?

1. Genesis 1 vers 26 en 27: En God zei: laat ons mensen maken naar Ons beeld en Onze gelijkenis; en God schiep de mens naar Zijn beeld, naar het beeld Gods schiep Hij hem.

2. Genesis 2 vers 7: En de HEERE God had de mens geformeerd uit het stof der aarde en in zijn neusgaten geblazen de adem des levens; alzo werd de mens tot een levende ziel.

4. WAARUIT BLIJKT DAT ONDER AL DE WERKEN GODS DE MENS ZO VOORTREFFELIJK IS?

1. De Heere heeft eerst heel de aarde toeberaid als een woonplaats voor de mens
2. Aan de schepping van de mens gaat een Goddelijke beraadslaging vooraf.
3. De mens is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis.

5. WAT LEERDE AUGUSTINUS OVER HET BEELD GODS?

1. De mens is naar het beeld van God Drie-enig geschapen.
2. Er is geen onderscheid tussen beeld en gelijkenis.
3. Het beeld Gods ligt niet in het lichaam.
4. Het beeld Gods ligt in alles wat de mens boven het dier heeft. De Schrift rekt ook de heerschappij over de dieren tot het beeld van God.
5. Het beeld van God bestond in het paradijs in de kennis van God en in gerechtigheid en heiligheid. (Efeze 4 vers 24 en Kolossenzen 3 vers 10.)

6. WIE HEEFT ZICH DAARBIJ AANGESLOTEN?

Calvijn. Ook hij leert dat het beeld Gods geestelijk van aard is. Want hoewel de mens in uiterlijk opzicht de heerlijkheid van God weerspiegelt mag men er niet aan twifelen dat de eigenlijke zetel van dit beeld in de ziel is. (Institutie: 1, 15, 3)

7. WAT ZEGT CALVIJN OVER HET BEELD GODS?

We leiden daaruit af dat het beeld van God in het begin in de verlichting van het verstand en de rechtschapenheid van het hart gelegen was en dat juist als beeld van God zichtbaar werd in de gezondheid van alle delen. (Institutie: 1, 15, 4)

8. WAT WIL HET ZEGGEN DAT DE MENS NAAR HET GELIJKEND BEELD VAN GOD GESCHAPEN IS?

1. De mens vertoont in heel zijn menszijn het Beeld van God.
2. De mens is geschapen als kind van God en God is zijn Vader.
3. In Gods Naam heerst de mens over heel de schepping. (Zie Genesis 1 vers 26: *En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt.*)
4. Door de gaven van kennis, gerechtigheid en heiligheid dient hij de Heere.
5. De mens is een tempel van de Heilige Geest.

9. WAT LEERT DE ROOMSE KERK OVER HET BEELD GODS?

Het beeld Gods is een bovennatuurlijke gave geschonken bij de natuur. Door dit beeld als een gouden teugel kan de mens de begeerte tot het kwade beheersen.

10. HOE SPREEKT GUIDE DE BRES OVER DE ZONDEVAL?

Maar toen de mens in die hoge staat verkeerde, heeft hij daarvoor geen begrip getoond en zijn bevoorrechte plaats niet ingezien, maar heeft zich willens en wetens aan de zonde onderworpen en daarmee aan de dood en vervloeking door gehoor te geven aan het woord van de duivel.

11. WAT IS DE ZONDE IN HET PARADIJS?

De zonde van *ongeloof*. We hebben het woord van de Heere verlaten en het oor geleend aan het woord van de duivel.

12. WAT ZEGT GUIDO DE BRÉS ZO TERECHT?

We hebben dit *willens* gedaan. De zondeval was *vrijwillig* en *moedwillig*.

13. WAT IS HET GEVOLG VAN DE ZONDE?

We zijn aan de dood en de vervloeking onderworpen. We lezen in Romeinen 5 vers 12: *Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is en door de zonde de dood en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.*

14. WAT HEBBEN WIJ IN HET PARADIJS OVERTREDEN?

Want het gebod ten leven, dat hij ontvangen had, heeft hij overtreden en door zijn zonde heeft hij zich losgerukt van God die zijn ware leven was.

15. HEBBEN WE NA DE ZONDEVAL DAT BEELD GODS VERLOREN?

Ja. Guido de Brés zegt: Hij heeft alle voortreffelijke gaven die hij van God ontvangen heeft, verloren.

16. KUNNEN WE NA DE ZONDEVAL TÓCH NOG HET BEELD GODS GENOEMD WORDEN?

Ja. De belijdenis zegt: Hij heeft alle voortreffelijke gaven die hij van God ontvangen heeft, verloren.

17. WELKE ZIJN DE OVERBLIJFSELS?

Er is nog enige kennis van God; in het geweten is er enig onderscheid van goed en kwaad; we munten nog boven de dieren uit door ons redelijk verstand dat nog met gaven versierd is; in natuurlijke dingen hebben we een vrije wilskeuze. Toch is ons verstand verduisterd en onze wil geknecht door de zonde.

18. HOE STAAT DIT IN DE DORDSTE LEERREGELS?

Wel is waar dat na de val in de mens enig licht der natuur overgebleven is, waardoor hij behoudt enige kennis van God, van natuurlijke dingen, van het onderscheid tussen hetgeen betamelijk en onbetamelijk is, ook betoont enige betrachtiging tot de deugd en de uiterlijke tucht. (3/4, 4)

19. WAT IS HET GEVOLG VAN DIE ZWAKKE SPOREN?

1. Nu is er een geordende maatschappij nog mogelijk.
2. Deze sporen zijn genoeg om de mens alle verontschuldiging te ontnemen.

20. WAAR LOOPT DE BELIIDENIS VAN DIT ARTIKEL OP UIT?

De verwerping van de dwaling van de vrije wil.

Daarom verwerpen wij al wat men in strijd hiermee leert over de vrije wil van de mens, aangezien de mens niets dan een slaaf der zonde is.

21. WAAROM VERWERPEN WIJ DEZE DWALING?

De dwaling van de vrije wil is de hoogmoedige zelfhandhaving van de zondaar die niet aan Gods genade uitgeleverd wil zijn!! Hier staan we bij de grote kloof tussen Rome en de Reformatie.

22. TREKT DEZE DWALING DIEPE SPOREN IN DE GESCHIEDENIS VAN DE KERK?

Ja. Deze dwaling duikt in de geschiedenis van de kerk telkens weer op. We denken aan de strijd tussen Pelagius en Augustinus, tussen Erasmus en Luther en tussen de Remonstranten en de Contra-Remonstranten